

Arrest

nr. 186 032 van 27 april 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Filipijnse nationaliteit te zijn, op 23 juni 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 20 mei 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 29 juni 2016 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 maart 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN WALLE, die loco advocaat G. BEAUTHIER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MUSSEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. De Raad stelt ambtshalve de onontvankelijkheid van huidig beroep vast, bij gebreke aan het wettelijk vereiste belang.

1.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde wetsbepaling werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State

aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekster gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekster bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

1.3. In het proces-verbaal van de terechtzitting werd het volgende opgenomen:

“De verzoekende partij bevestigt dat haar een F-kaart werd afgeleverd en legt een kopie van dit verblijfsdocument neer. Zij stelt te volharden in haar belang, dat financieel van aard is, daar de verwerende partij door de afgifte van de F-kaart is overgegaan tot een impliciete intrekking van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten en het rolrecht om die reden te haren laste moet worden gelegd. Zij stelt dat zij aldus voldoet aan de twee voorwaarden die de Raad van State stelt met betrekking tot het belang, met name de vaststelling dat de bestreden beslissing haar nadeel berokkent en een vernietiging ervan haar een – weze het financieel – voordeel kan opleveren. Waar de voorzitter erop wijst dat de verzoekende partij haar belang bij huidige procedure is teloorgegaan, ten gevolge van haar eigen handelen, wijst de verzoekende partij erop dat het voor haar onmogelijk was eerder een aanvraag gezinshereniging in te dienen wegens de concrete omstandigheden van haar zaak.”

1.4. Doordat verzoekster op 10 maart 2017 in het bezit werd gesteld van een F-kaart, geldig tot 23 februari 2022, dient de bestreden beslissing te worden beschouwd als zijnde impliciet ingetrokken (cf. RvS 9 maart 2016, nr. 234.091). Er valt dan ook niet in te zien welk belang de verzoekende partij nog zou hebben bij de vernietiging van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten. Vermits het te dezen een impliciete intrekking betreft van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten ten gevolge van een vestigingsaanvraag die verzoekster heeft ingediend en er geen sprake is van een expliciete intrekking van de bestreden beslissing door de verwerende partij, kan het rolrecht niet ten laste van de verwerende partij worden gelegd. Het betoog van verzoekster dat het voor haar onmogelijk was eerder een aanvraag gezinshereniging in te dienen wegens de concrete omstandigheden van haar zaak kan aan voorgaande vaststelling geen afbreuk doen. Verder kan de Raad het beroep niet gaan behandelen om de enkele reden dat bij een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing, het rolrecht wel ten laste van de verwerende partij komt. Dit betreft een louter financieel belang, wat als een onrechtstreeks belang wordt beschouwd (cf. RvS 8 januari 2009, nr. 189.347; RvS 31 juli 2008, nr. 185.574; RvS 28 februari 2008, nr. 180.176 en RvS 25 oktober 2007, nr. 176.153). De doelstelling van het vernietigingscontentieux bestaat erin onwettige rechtshandelingen met terugwerkende kracht uit de rechtsorde te bannen en het ingeroepen belang dient verband te houden met deze doelstelling. Het belang om een administratieve rechtshandeling onwettig te horen verklaren om enkel te verkrijgen dat het rolrecht ten laste van de verwerende partij wordt gelegd, is geen belang dat is verbonden aan het doen verdwijnen van de akte uit de rechtsorde, maar uitsluitend een belang om een middel gegrond te horen verklaren. Een dergelijk onrechtstreeks belang bij een beroep tot nietigverklaring voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen volstaat niet (cf. RvS 17 november 2010, nr. 6224 (c)).

1.5. Gelet op bovenstaande is het beroep bijgevolg onontvankelijk.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevententwintig april tweeduizend zeventien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA